

Κωνσταντίνα Τζουβάρα (Γ3): *Με τον τρόπο του Γ.Σ.*

Απ' την Φαιστό και την Κνωσό
στην Ακρόπολη και τη Βεργίνα
όλη η Ελλάδα μια ιστορία λένε όλοι οι ποιητές.
Είναι όμως έτσι;
Πολλές ιστορίες θα 'λεγα εγώ που δεν είμαι ποιητής.
Άλλη ιστορία ο φτωχός άλλη τ' αφεντικό του.
Ποια ιστορία να σου πει το ξακουστό του Μίνωα παλάτι;
Αυτήν που θα 'λεγε αυτός που το 'φτιαξε με ιδρώτα κι αίμα;
Ή αυτός που το χάρηκε μετά;
Κι ο ναός στο λόφο της Αθήνας για ποιους να πει;
Για αυτούς που με θυσίες πιάνουν με τους θεούς φιλίες;
Ή για αυτούς που στην πλάτη τους πληγές γεμάτη,
απ' το μαστίγιο, κουβαλούσαν τα σφαχτά στο βράχο;
Κι ο Αλέξανδρος ποιους έκανε λέφτερους και
ποιους σκλάβους ποιος θα πει;
Πολλά λοιπόν τα ποιήματα και οι ιστορίες
ανάλογα τον ποιητή.

Για ιστορίες παλιές ποιος νοιάζεται θα πεις.
Στο σήμερα ας σταθούμε!
Αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο μέγας, είπε ο Ελύτης.
Τις ομορφιές του ποιος τις χαίρεται;
Άλλος δροσιίζεται το καλοκαίρι στα κυκλαδίτικα νησιά, δεν είμαι εγώ...
Πάρος, Νάξος, Μύκονος, τι είναι αυτό;
Άλλος τις χιονισμένες κορυφές του Παρνασσού, του Ολύμπου
κυριεύει το χειμώνα, όχι εγώ.
Τρέμω μην κάνει πως χιονίζει.
Κι όσο για εκείνο το ξακουστό, το ηλιοβασίλεμα της Θύρας,
μόνο από ζωγραφιά έχω δει, ή από φωτογραφία
που 'βγάλαν άλλοι.
Όμορφη η Ελλάδα, καλλονή
μα για τους άλλους πάντα, όχι για μένα.

Εμείς του εργάτη τα παιδιά, εγγόνια του αγρότη,
οι συγγενείς του άνεργου του μετανάστη αδέρφια.
Σαν να μην έχουμε θέση καμία στη χώρα αυτή,
τη χώρα μας.
Εργάτες να 'μαστε άνεργοι μετανάστες,
τέτοιους μας θέλουν.
Τις ομορφιές της χώρας μας άλλοι να χαίρονται
με τον δικό μας τον ιδρώτα!